

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBlašČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-25/2020/4

Datum: 21. 7. 2020

Ministrstvo za infrastrukturo

gp.mzi@gov.si

ZADEVA: Dodatno mnenje na Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o cestninjenju
ZVEZA: Vaše sporočilo po e-pošti s prilogami z dne 17. 7. 2020

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila in 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju - ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju - Splošna uredba) vam posredujemo naše neobvezno mnenje v zvezi s predlogom dopolnil Policije glede novele Zakona o cestninjenju in sicer glede izpostavljene problematike posameznih policijskih vozil, ki za isto vozilo uporabljajo več različnih registrskih tablic, kar pa bi v načrtovanem sistemu elektronske vinjete povzročalo težave z evidentiranjem oziroma bi se vožnja teh vozil v večini primerov zaznavala kot kršenje cestninske zakonodaje.

Policija predlaga naslednjo dopolnitev Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o cestninjenju:

7.odstavek 46. člena

Upravljavec evidenc zaradi obvladovanja tveganj za življenje, telo ali osebno varnost uslužbencev policije in drugih varovanih oseb v skladu z Zakonom o nalogah in pooblastilih policije (ZNPPol) ter uslužbencev drugih državnih organov omogoči policiji nadzor poizvedb v evidencah iz 3., 4. in 6. alineje 1. odstavka 46. člena, za določena vozila last Policije ali drugih državnih organov, v realnem času.

Upravljavec evidenc se ne seznanja s podatkom za katera vozila je vzpostavljen nadzor poizvedb.

Nadzor poizvedb mora biti izvršen na način, da se policiji v realnem času posredujejo identifikacijski podatki osebe, ki je vpogledovala v prej naštete evidence, ter razlog preverjanja.

Informacijski pooblaščenec (IP) razume, da je za zagotovitev varnosti in obvladovanje tveganja za življenje, telo ali osebno varnost **uslužbencev policije in drugih varovanih oseb** pomembno tudi obvladovanje tveganj, ki izhajajo iz obdelave podatkov o času, gibanju in lokaciji zadevnih oseb oziroma vozil, s katerimi se te osebe prevažajo. Ob tem pa ne gre zanemariti, da gre pri tem vendarle

za poseg v zasebnost teh oseb, ki mora biti posledično sorazmeren glede na zasledovane cilje in jasno zakonsko opredeljen.

Menimo, da je zlasti dikcija prvega stavka novega predlaganega 7. odstavka 46. člena zapisana preveč ohlapno in široko, saj omogoča tolmačenje, da bi Policija tak nadzor teoretično lahko izvajala za vsa vozila v lasti vseh državnih organov. V zvezi s tem poudarjamo, da mora biti nabor podatkov in vsebinska opredelitev situacij, ko gre za službena vozila pod nadzorom, ter nabor takšnih oseb zakonsko dovolj jasno zamejen, da ne bi prišlo do prekomernega nadzora vseh oseb, ki se vozijo v službenih vozilih vseh državnih organov. Zato menimo, da bi bilo treba dodati jasnejši opis, katere situacije pridejo v poštev (npr. glede na določbe in kriterije stopenj varovanja iz Uredbe o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija). Tudi dikcija »*ter uslužbencev drugih državnih organov*« se nam zdi preveč široka in neomejena, saj se potencialno nanaša na uslužbence vseh državnih organov, kar očitno ni skladno z načelom sorazmernosti (zlasti, ker pri tem glede na zakonsko dikcijo ne gre nujno za merila stopenj varovanja, ki so opredeljeni v Uredbi o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija).

Kolikor je predlagatelj spremembe imel v mislih le določene vnaprej zakonsko jasno opredeljene situacije in ko tak nadzor izhaja iz izdelane ocene ogroženosti varovanih oseb. (npr. za vozila in časovno zamejeno obdobje, ko se v teh vozilih prevažajo določene varovane osebe in glede na določeno zahtevano stopnjo varovanja) ali zgolj za določene državne organe, npr. s področja obveščevalne ali varnostno-obveščevalne dejavnosti, potem bi bilo treba zakonsko jasneje zamejiti takšne situacije, varovane osebe in nabor organov, ki jih lahko zadeva predlagana določba. Generična navedba teh organov po naši oceni ne bi smela imeti vpliva na varnostne vidike teh organov ali njihovih uslužbencev, po drugi strani pa bi v smislu *lex certa* zamejila potencialne zlorabe predlagane določbe, ki kot rečeno na predlagani način ne vsebuje nobenih realnih omejitev glede preostalih državnih organov.

Prav tako ni jasno, kako se bo navedena določba izvajala za čas zasebnega potovanja varovanih oseb, ko se oseba po Uredbi lahko odpove varovanju? Ali se teoretično lahko v tem obdobju nadzor izvaja še naprej in neomejeno ali nadzor ni dopusten? Vsekakor pa bi bilo treba po mnenju IP osebe, ki so na tak način predmet nadzora, o tem tudi vnaprej obvestiti oz. zakonsko opredeliti, kdaj in pod katerimi pogoji takšno obveščanje ni dopustno.

V skladu z 98. členom ZNPPol namreč policisti varujejo določene osebe, prostore, objekte in okoliše objektov, ki so posebnega državnega pomena in so določeni v Uredbi. Poleg teh oseb in objektov, policisti na podlagi odredbe generalnega direktorja policije varujejo tudi druge osebe, ki so opredeljene v Uredbi (kot npr. druge državne funkcionarje, če je zaradi opravljanja njihove funkcije oziroma opravljanja javnih nalog resno ogroženo njihovo življenje in telo, druge pomembne tuje osebe). Vlada pa lahko v Uredbi določi, da policija varuje tudi družinske člane ter stanovanjske objekte zgoraj navedenih varovanih oseb.

Ob tem izpostavljamo, da navedeni nadzor s seboj brez dvoma prinaša tveganja zlorab, zato bi bilo treba razmisliti o možnih zakonskih varovalkah za preprečevanje zlorab in te zakonsko tudi opredeliti. S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka